

Când vii..

George Pena

Când vii, neliniștea mă bântuie duios
și trec prin mine, volți și amperi;
ca oricărui muritor cu nume frumos,
sarutările, tu, mi le numeri.

Când vii, eu sunt aprins de tăcere
și ard pe-un rug de așteptare;
mă chinuie un mare foc ce pierе
și-l simt, pe sânii tai cum moare.

Când vii, cu raiul tau de plăcere,
mi se umple viața de fiori,
și tot uit, de tristețe și de himere,
când cu tine mă înfășori.